

eninger, der til enhver Tid kunne skifte Navn og lægge deres Virksomhed om. Jeg kan ikke forstaa, at man fra dette Tings Side vil lægge Ansvar et derud og forflygtige det paa en saadan Maade, at Ministeren staa fri for Ansvar. Derfor er hele denne Lovgivning mig uforstaaelig.

Jeg gentager, at den Maade, hvorpaa man motiverer den tvungne Deltagelse i Smørudstillinger, passer i særlig Grad til vort Forslag og ikke til de Herrer's Forslag, der skyder det hele ud i det uvisse. Jeg skal derfor endnu en Gang fremhæve, at vor Opgave er at skabe en Lov, der saa vidt muligt indeholder klare og faste Bestemmelser paa dette Omraade, hvor vi alle ere enige om, at der skal træffes Lovbestemmelser. Jeg kan ikke føje den højtærede Minister i at tage dette Forslag tilbage, da alle Udtalelser her i Salen, ogsaa fra Fler-tallets og Ministerens Side, gaa i samme Retning; jeg vil tværtimod indtrængende anbefale alle Medlemmer her i Tinget at slutte sig til Ændringsforslaget under Nr. 17, da jeg er enig med den højtærede Minister i, at det er Lovens Hovedpunkt, Lovens Tyngdepunkt.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen):

Det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) søgte at lave et Ordspil ud af mine Bemærkninger om, at dette er en Lovgivning af en særlig Art. Jeg skal ikke forfølge det Spor, som det ærede Medlem der vilde føre Debatten ind i, men kun sige, at hvordan vi nu ville karakterisere denne Lovgivning eller ikke, er der en Ting, vi ikke kunne gøre, flytte Ansvar et fra det Sted, hvor det naturligt ligger og maa ligge, Ansvar et for, at det danske Mejeri-brugs Stilling kan blive den bedst mulige. Dette Ansvar ligger ikke her og ikke oppe i den røde Bygning, men hos Mejeri-brugets Arbejdere, Mejerierne's Bestyrelser og Bestyrere. Det kan ikke nytte, at vi prøve paa at flytte Ansvar et over til Ministeren, og det er heller ikke det, der bør være Spørgsmaalet ved denne Lejlighed. Nej, Ansvar et ligger derude, og da det gør det, skulle de vedkommende Organisationer ogsaa have Initiativet. Det er det, jeg vil, og jeg føler mig forvisset om, at ogsaa det høje Tings Flertal vil det. Jeg beklager meget, at det ærede Medlem ikke tog sit Ændringsforslag tilbage, saa at vi bleve fri for en Deling paa dette Punkt, en Deling, som ikke kan gavne, men mulig kan gøre nogen Skade.

Saa siger det ærede Medlem noget om, at naar Organisationerne skulle have

Initiativet og Ansvar et, skulle de vel ogsaa betale Omkostningerne ved at deltage i Forsøgslaboratoriets Udstillinger. Jeg vil sige, at hvor Initiativet tages og hvorledes disse Forholdsregler føres igennem faar ikke for mig nogen som helst Indflydelse paa, fra hvilke Kilder Betalingen skal rinde, aldeles ikke! Og det er heller ikke det, vi pleje at høre, naar det ærede Medlem ellers slaar saa stærkt paa Selvstyret, at de, der skulle styre, skulle betale Gildet, som det ærede Medlem saa smukt udtrykte sig. Vi drøftede for nogen Tid siden Spørgsmaalet om visse Bevillinger og om Administrationen af dem. Der var det ikke dem, der skulle styre, som skulle betale Gildet. Det er ikke det Princip, det ærede Medlem hævder til daglig, og det er i alt Fald et Princip, som ikke fortjener at komme under Debat i denne Forbindelse. Mejeri-brug et og Landbrug et skulle betale lige lidt og lige meget til denne Sags gode Udførelse uden Hensyn til, om det sker efter Indstilling eller ved Tvangsbestemmelser, hvilket sidste jeg meget frabeder mig.

Bjerrø: Jeg ønsker at sige et Par Ord om Ændringsforslaget Nr. 13 til § 9. Et Flertal foreslaar, at Ordene: „Valle og Mejeriaffald“ skulle udgaa. Jeg maa beklage, at dette Ændringsforslag er fremkommet, og jeg vil henstille til de Herrer at tage det tilbage. Ellers vil jeg stemme mod det og tilraade Tingets Medlemmer saa mange som muligt at gøre det samme. Grunden til Ændringsforslagets Fremkomst er, at Bestemmelsen vil forvolde nogle Udgifter. Disse Udgifter ere dog forsvindende i Forhold til det Tab, der her kan risikeres. Det vil derfor være at spare paa Skillingen og lade Daleren springe, om Ændringsforslaget vedtages. Man siger ganske vist, at det ikke er sikkert, at der her er nogen Risiko. Men jeg vil dertil svare, at naar vi have været samlede paa den jydsk Svineavl's Vegne, have vi Gang paa Gang krævet en saadan Bestemmelse som af Ministeren foreslaaet. Da det bestemtes, at Mælken skulde koges, mærkede vi det baade paa Kvæget og ogsaa i Slagterierne, at Tuberkuloseprocenten faldt. Derfor er det, vi have raabt Vagt i Gevær lige overfor Vallen og Mælkeaffaldet. Alt, hvad vi kunne gøre for, at vor Flæske- og Købproduktion ikke skal forringes, maa vi gøre. Her, hvor der staa Tusender, for ikke at sige Millioner, paa Spil, er det forkert at ville spare nogle faa Kroner.